

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118207061
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118207061.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v spore žalobcov: 1. U. O., A.. XX.X.XXXX, S. W. D. XXX, XXX XX D., 2. U. O., A.. XX.XX.XXXX, S. W. D. XXX, XXX XX D., proti žalovaným: 1. ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 35 799 200, zastúpený AK NOVIKMEC s.r.o., so sídlom Rázusova 125, Vranov nad Topľou, IČO: 36 868 701, 2. Dražobná spoločnosť, a.s., so sídlom Zelinárska 6, Bratislava, IČO: 35 849 703, zastúpený STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Dunajská 15, Bratislava, IČO: 36 795 038, o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom a o určenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností, o odvolaní žalovaného 1 proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 10C/28/2018-246 z 29.1.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku II o určení, že nehnuteľností nie sú zaťažené záložným právom a vo výroku V o náhrade trov konania žalobcov 1, 2 a žalovaného 1.

Žalobcovia 1 a 2 majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému 1 v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Žalobu voči žalovanému v 2. rade z a m i e t a .

II. U r č u j e , že nehnuteľnosti nachádzajúce sa kat. úz. Ličartovce, zapísané na LV č. XXX na Okresnom úrade Prešov, katastrálny odbor a to pozemok KN „C“ parc. č. XXX o výmere 546 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok KN „C“ parc. č. XXX o výmere 51 m², druh pozemku záhrada, stavba súp. č. XXX na pozemku KN „C“ parc. č. XXX popis stavby rodinný dom n i e s ú zaťažené záložným právom, ktorého vklad bol povolený na základe rozhodnutia Správy katastra Prešov č. V 503/2012 zo dňa 20.2.2012 na základe zmluvy o zriadení záložného práva v prospech žalovaného v 1. rade ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalovaný v 2. rade m á nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v 1. rade a žalobkyni v 2. rade v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

V. Žalobca v 1. rade, žalobkyňa v 2. rade a žalovaný v 1. rade n e m a j ú právo na náhradu trov konania.“

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia skutkový stav opísal takto:

„Žalovaný v 1. rade uzatvoril so žalobcami dňa 19.01.2012 Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXXX/XXXXXXXXXX, v zmysle ktorej poskytol žalovaný v 1. rade žalobcom mimoriadny medziúver vo výške 70.000 eur (ďalej aj „Zmluva o medziúvere“). V zmysle čl. IX tejto zmluvy dlžník je povinný dodržiavať ustanovenia tejto zmluvy, úverové podmienky a všeobecné obchodné podmienky pre stavebné sporenie, s ktorými bol oboznámený a podpisom tejto zmluvy s nimi vyslovuje súhlas. Úverové podmienky a sadzobník sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Všeobecné obchodné podmienky pre stavebné sporenie prevzali žalobcovia pri uzatvorení zmluvy o stavebnom sporení č. 649007004, pričom vyhlásenie o oboznámení sa so všeobecnými obchodnými podmienkami pre stavebné sporenie a potvrdenie prevzatia všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie je súčasťou Návrhu na uzatvorenie zmluvy stavebného sporenia č. XXXXXXXXX zo dňa 27.07.2011.

V ten istý deň, t.j. 19.01.2012, došlo medzi žalovaným v 1. rade ako záložným veriteľom a žalobcami ako záložcami k uzavretiu Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnej zmluvy č. XXXXXXXXX/XXXXXXXXXX-A. (ďalej aj „Zmluva o zriadení záložného práva“), ktorou bolo zriadené záložné právo v prospech žalovaného v 1. rade k nehnuteľnostiam - pozemok KN „C“, parc. č. XXX, o výmere 546 m² druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok KN „C“, parc. č. XXX výmere 51 m²; druh pozemku záhrada, stavba, súpisné číslo XXX, na pozemku parc. č. XXX, popis stavby rodinný dom, všetko vedené Okresným úradom Prešov, katastrálnym odborom na LV č. XXX, okres Prešov, obec Ličartovce, k. ú. Ličartovce (ďalej len „Nehuteľnosti“).

V zmysle čl. II bod 1 Zmluvy o zriadení záložného práva sa záložné právo zriadilo na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa, ktorou sa na účely tejto zmluvy rozumie:

- a) pohľadávka, ktorá vznikla zo Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXXX/XXXXXXXXXX spísanej dňa 19.01.2012 (ďalej len „Úverová zmluva“) uzavretej medzi záložným veriteľom a dlžníkom: U. O., H..Č.. XXXXXX/XXXX, A.. XX.XX.XXXX, S. F. D. XXX, XXX XX D. a spoludlžníkom ako ďalším dlžníkom U. O., H..Č.. XXXXXX/XXXX, A.. XX.XX.XXXX, S. W. D. XXX, XXX XX D. v znení jej neskorších zmien, na základe ktorej žalovaný v I. rade ako záložný veriteľ poskytol dlžníkom mimoriadny medziúver vo výške 70.000,00 € (slovom: sedemdesiat tisíc eur),
 - b) pohľadávka na uhradenie úrokov, úrokov z omeškania a všetkých poplatkov a účelne vynaložených nákladov vyplývajúcich z úverovej zmluvy,
 - c) pohľadávka, ktorá vznikne v dôsledku odstúpenia od úverovej zmluvy alebo v dôsledku jej výpovede, alebo oznámením o predčasnej splatnosti poskytnutého úveru,
 - d) pohľadávka ktorá vznikne v dôsledku bezdôvodného obohatenia,
 - e) pohľadávka ktorá vznikne z dôvodu zániku úverovej zmluvy iným spôsobom ako splnením, odstúpením alebo vypovedaním.
- (ďalej len „zabezpečená pohľadávka“)

Podľa čl. II bod 2 Zmluvy o zriadení záložného práva záložca poskytuje a záložný veriteľ prijíma záložné právo na predmet záložného práva špecifikovaný v čl. I tejto zmluvy na zabezpečenie svojej pohľadávky špecifikovanej v bode 1. tohto článku.

Podľa čl. III bod 8 Zmluvy o zriadení záložného práva záložca sa zaväzuje, že záložnému veriteľovi alebo tretej osobe poverenej záložným veriteľom umožní obhliadku predmetu záložného práva, ktorým je alebo bude zabezpečená pohľadávka špecifikovaná v čl. II., bode 1. tejto zmluvy, kedykoľvek na požiadanie záložného veriteľa alebo ním poverenej osoby, a to aj opakovane.

Podľa čl. III bod 14 Zmluvy o zriadení záložného práva za každý prípad nesplnenia ktoréhokoľvek zo záväzkov záložcu vyplývajúceho z tejto zmluvy má záložný veriteľ právo vyúčtovať záložcovi podľa § 300 a nasl. Obchodného zákonníka zmluvnú pokutu vo výške 10% zo sumy poskytnutého úveru. Záložca sa zaväzuje túto zmluvnú pokutu zaplatiť záložnému veriteľovi. Ustanovením o zmluvnej pokute nie je dotknuté právo záložného veriteľa na náhradu škody v plnej výške. Záložca a záložný veriteľ sa dohodli v zmysle § 262 Obchodného zákonníka, že ustanovenia obsiahnuté v tomto článku sa riadia Obchodným zákonníkom.

Podľa čl. IV bod 2 Zmluvy o zriadení záložného práva za dohodnutý spôsob výkonu záložného práva zmluvné strany považujú:

- a) priamy predaj tretej osobe podľa bodu 3. tohto článku,

b) vyhlásenie obchodnej verejnej súťaže v zmysle § 281 Obchodného zákonníka podľa bodu 4. tohto článku.

Podľa čl. VII bod 2 Zmluvy o zriadení záložného práva všetky právne vzťahy neupravené v zmluvách obsiahnutých v tejto listine sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie ČSOB stavebnej sporiteľne, a.s. Úverových podmienok pre fyzické osoby ČSOB stavebnej sporiteľne, a.s., Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX k.ú. Ličartovce je zrejmé, že žalobcovia sú vlastníci nehnuteľností - pozemok KN „C“, parc. č. XXX, o výmere 546 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; pozemok KN „C“, parc. č. XXX, o výmere 51 m², druh pozemku záhrada; stavba, súpisné číslo 149, na pozemku KN „C“, parc. č. XXX popis stavby rodinný dom (ďalej len „Nehuteľnosti“).

Zo znaleckého posudku č. 125/2016 vyplýva, že znalec Ing. Martin Fedorják určil všeobecnú hodnotu Nehuteľností na sumu 90.400,- eur.

Zo znaleckého posudku č. 05/2018 vypracovaného znalcom Ing. arch. Jánom Kimákom vyplýva, že určil všeobecnú hodnotu Nehuteľností na sumu 63.200,- eur.

Dňa 12.04.2018 došlo k vypracovaniu Znaleckého posudku č. 67/2018 znalcom Ing. Dionýz Dobos, ktorý určil všeobecnú hodnotu Nehuteľností na sumu 66.500,- eur.

Z oznámenia o dobrovoľnej dražbe žalovaného v 2. rade zn. 180/2018 zo dňa 22.5.2018 vyplýva, na návrh žalovaného v 1. rade sa 1. kolo dražby predmetných nehnuteľností bude konať v Hoteli Lineas s.r.o., Budovateľská 14, Prešov, miestnosť „Salónik I.“ dňa 29.06.2018 o 15.00 hod., suma ohodnotenia predmetu dražby predstavuje 66.500,- eur, najnižšie podanie 66.500,- eur, minimálne prihodenie 700,- eur, dražobná zábezpeka 10.000,- eur. Obhliadka predmetu dražby sa bude konať 12.06.2018 o 12.00 hod. a 21.06.2018 o 12.00 hod.

Z námietok proti ohodnoteniu predmetu dražby adresovaných žalovanému v 2. rade vyplýva, že tieto námietky podali žalobcovia v reakcii na oznámenie o dražbe zn. 180/2018, pričom namietali, že cena nehnuteľností určená na základe znaleckého posudku č. 125/2016 zo dňa 19.06.2016 je rapídne vyššia ako tá, ktorá bola určená znaleckým posudkom č. 67/2018 zo dňa 12.04.2018. Ak by došlo ku konaniu prvého kola dražby dňa 29.06.2018 v súlade s oznámením o dražbe zn. 180/2018, vznikla by vlastníkom nehnuteľností škoda vo výške cca 24.000 eur. S poukazom na § 12 ods. 5 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, keďže najnižšie podanie v prvom kole dražby nehnuteľností v sume 66.500 eur považujú za nekorektné, najmä v súvislosti so znaleckým posudkom č. 125/2016 a trhovými cenami, za ktoré sa obdobné nehnuteľnosti v danom mieste a čase predávajú, namietli v celom rozsahu ohodnotenie nehnuteľností, ktoré majú byť predmetom dražby, a žiadali o vyhotovenie znaleckého posudku iným znalcom.“

3. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka a ustanovení § 52, § 151b ods.1 až 3, § 151c ods. 1, § 151mb ods. 1, § 121 ods. 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie v nadväznosti na citované ustanovenia sa predovšetkým zaoberal námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2. Dospel k záveru, že u žalovaného 2 nie je daná vecná pasívna legitímácia v spore o určenie, že predmetné nehnuteľnosti sú zaťažené záložným právom, keďže tento žalovaný je len dražobníkom, teda nie je nositeľom práv alebo povinností, o ktoré v predmetnom spore ide. Preto žalobu voči žalovanému 2 zamietol.

4. Súd prvej inštancie riešil zároveň ako prejudiciálnu otázku otázku platnosti zmluvy o zriadení záložného práva z pohľadu ustanovenia § 151b ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z odbornej literatúry konštatoval, že záložná zmluva musí v zmysle uvedených zákonných ustanovení okrem iného obligatórne obsahovať určenie pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená záložným právom, deň a právny dôvod vzniku pohľadávky a jej predmet. V prípade peňažnej pohľadávky je potrebné vyjadriť jej výšku, splatnosť, výšku úrokov a výšku úrokov z omeškania, keďže pohľadávka musí byť v záložnej zmluve uvedená určite. Súd preto skúmal, či zmluva o zriadení záložného práva zo dňa 19.01.2012 určuje, k zabezpečeniu akej pohľadávky má dôjsť a tiež to, či určuje hodnotu zabezpečenej

pohľadávky, alebo najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje. Súd prvej inštancie poukázom na znenie čl. I a čl. II bod 1 písm. a) až e) záložnej zmluvy zdôraznil, že v zmysle čl. II bod 1 záložnej zmluvy za zabezpečenú pohľadávku treba považovať všetky pohľadávky špecifikované v danom článku, a teda nielen pohľadávku zo zmluvy o medziúvere vo výške 70.000,- eur (istinu úveru), ale aj jej príslušenstvo (úroky, úroky z omeškania), poplatky a účelne vynaložené náklady vyplývajúce z úverovej zmluvy, ako aj ďalšie budúce pohľadávky, ktoré vzniknú v dôsledku odstúpenia, výpovede, respektíve iného spôsobu zániku úverovej zmluvy a aj nárok vzniknutý z titulu bezdôvodného obohatenia. Poukazom na ustanovenie § 151c Občianskeho zákonníka uviedol, že ak je záložným právom zabezpečená pohľadávka, ktorej hodnotu nie je možné v čase uzatvorenia zmluvy vyčíslieť, resp. pohľadávka, ktorej hodnota sa v priebehu platnosti zmluvy o zriadení záložného práva bude meniť, musí byť možné kedykoľvek počas trvania záložného práva určiť jej aktuálnu hodnotu. V prípade, že v čase uzatvorenia zmluvy o zriadení záložného práva nie je jej hodnota určená, musí zmluva obsahovať najvyššiu hodnotu istiny zaistenej pohľadávky, aby sa zabránilo prípadným sporom o výške zabezpečenia. Mal za to, že uvedené platí aj súdenom prípade, pretože v čase uzatvorenia zmluvy o zriadení záložného práva nie je hodnota príslušenstva presne určená a je jednoznačné, že okrem príslušenstva úveru sa záložné právo malo vzťahovať aj na zabezpečenie poplatkov a nákladov, ako aj ďalších budúcich pohľadávok (napr. pohľadávky vzniknuté z bezdôvodného obohatenia). Práve z tohto dôvodu zmluva mala obsahovať aj najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, čo však v zmluve o zriadení záložného práva absentuje. Zo žiadneho ustanovenia predmetnej záložnej zmluvy nevyplýva, že by suma 70.000,- eur [uvedená v čl. II bod 1 pod písm. a)] určovala hodnotu zabezpečenej pohľadávky (ako tvrdí žalovaný 1). Takýto záver by bol totiž nelogickým, nakoľko záložné právo sa (podľa rozumne predpokladanej vôle zmluvných strán jestvujúcej tu v čase jej uzatvárania - teda pred samotným čerpaním úveru) malo zriadiť na zabezpečenie splatenia nielen istiny úveru (ktorý mal byť poskytnutý vo výške 70.000 eur), ale aj jeho príslušenstva, ktoré takúto istinu jednoznačne (minimálne v čase reálneho čerpania úveru) presahovalo. Povinné určenie pohľadávky v tomto prípade okrem iného aj sumou 70.000,- eur nie je možné (vychádzajúc z obsahu spornej záložnej zmluvy) bez ďalšieho jednoznačného určitého a zrozumiteľného vyjadrenia úmyslu zmluvných strán považovať za určenie hodnoty zabezpečenej pohľadávky, prípadne určenie najvyššej hodnoty istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje. Nie je totiž možné účelovo povinné obsahové náležitosti záložnej zmluvy (ako sú v zmysle vyššie uvedených úvah súdu určenie pohľadávky, určenie hodnoty zabezpečenej pohľadávky a určenie najvyššej hodnoty istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje - 3 samostatne stojace povinné obsahové náležitosti záložnej zmluvy) podľa potreby len násilným a účelovým výkladom zmluvy spájať alebo zamieňať a v prípade, že by zmluva takúto možnosť obsahovala (čo nie je prípad práve posudzovanej veci), stávala by sa neurčitou a nezrozumiteľnou a v konečnom dôsledku taktiež absolútne neplatnou (§ 37 OZ).

5. S poukazom na uvedenú argumentáciu súd prvej inštancie dospel k záveru, že sporná záložná zmluva uzatvorená medzi žalobcami ako záložcami a žalovaným 1 ako záložným veriteľom z 19.01.2012 neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky a pre takýto prípad ani neurčuje najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť (§ 151b ods. 2 a ods. 3 OZ v spojení s § 39 OZ), a to v celom rozsahu. Nie je totiž možné uvažovať len o čiastočnej neplatnosti, nakoľko tieto podstatné obsahové náležitosti v zmluve chýbajú úplne. Keďže napadnutá zmluva o zriadení záložného práva bola súdom vyhodnotená ako absolútne neplatný právny úkon, nebolo platne zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú uvedené v tejto zmluve ako záloh, a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a určil, že predmetné nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom.

6. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o určenie hodnoty nehnuteľností, keďže takéto určenie by bolo v rozpore s § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), a tiež by nešlo o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, keďže takéto určenie nevyplýva z osobitného predpisu.

7. O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcami a žalovaným 2 rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP, keďže žalovaný 2 bol vo vzťahu k žalobcom plne úspešný. O nároku na náhradu trov konania medzi žalobcami a žalovaným 1 súd prvej inštancie postupoval podľa § 255 ods. 2 CSP a týmto právom na náhradu trov konania nepriznal, keďže žalobcovia boli úspešní v časti, v ktorej bolo žalobe o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom vyhovené a žalovaný 1 bol úspešný v časti, v ktorej bola žaloba o určenie všeobecnej hodnoty týchto nehnuteľností zamietnutá.

8. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalovaný 1, a to voči výroku II a V rozhodnutia. Odvolanie žalovaný 1 zdôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, teda namietal nesprávne právne posúdenie veci. Nesprávnosť právneho posúdenia veci žalovaný podporil poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 10Co/132/2012 z 18.06.2013, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 10Co/141/2017 a tiež poukazom na nález Ústavného súdu SR I.ÚS 640/2014. Zdôraznil, že v záložnej zmluve vôbec nemusel mať uvedené príslušenstvo zabezpečovanej pohľadávky, a tak nebolo potrebné, vzhľadom na ustanovenie § 151b ods. 3 Občianskeho zákonníka uvádzať najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, keďže záložná zmluva určovala hodnotu zabezpečenej pohľadávky. Trval na tom, že záložná zmluva uzatvorená medzi žalobcami a žalovaným 1 obsahuje všetky podstatné náležitosti spočívajúce v určení pohľadávky, zálohu a výšky pohľadávky, teda neprichádza do úvahy vyhlásenie jej absolútnej neplatnosti. Ak by súd považoval za potrebné určiť najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje vo vzťahu k príslušenstvu zabezpečovanej pohľadávky, prichádza do úvahy aplikácia § 41 Občianskeho zákonníka, teda záver o čiastočnej neplatnosti právneho úkonu. V prípade potreby určenia najvyššej hodnoty istiny vo vzťahu k príslušenstvu nie je možné posudzovať záložnú zmluvu ako absolútne neplatnú. Žalovaný 1 tiež namietal, že predmetná žaloba je žalobou určovacou v zmysle § 137 písm. c) CSP, preto o žalobnom návrhu bolo možné rozhodnúť len tak, že sa požiadavke zo žaloby vyhovie alebo nevyhovie, teda sa určí, že žalobou popierané právo tu nie je, a to vôbec, alebo že sa žaloba požadujúca určenie neexistencie práva zamietne. Keďže nie sú splnené podmienky na vyhlásenie záložnej zmluvy za absolútne neplatnú, nie je možné ani určiť, že predmetné nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť vo výroku II a vo výroku V a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. K odvolaniu žalovaného 1 sa žalobcovia nevyjadrili.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v časti a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1 nie je dôvodné. Odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania nebol oprávnený preskúmať výrok o zamietnutí žaloby voči žalovanému 2 a o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako aj výrok o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcami a žalovaným 2, preto rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť. O odvolaní žalovaného 1 bolo rozhodnuté podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia boli oznámené na úradnej tabuli súdu a na príslušnej webovej stránke najmenej 5 dní pred rozhodnutím.

11. Odvolací súd viazaný dôvodmi odvolania sa obmedzil iba na posúdenie náležitosti zmluvy podľa § 151b ods. 3 Občianskeho zákonníka.

12. Podľa § 151b ods. 3 Občianskeho zákonníka v zmluve o zriadení záložného práva sa určí najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky.

13. Súd prvej inštancie v súlade so znením čl. II bod 1 písm. a) až e) posudzovanej záložnej zmluvy dospel k správne právne posúdeniu, ak konštatoval jej neplatnosť pre absenciu určenia najvyššej hodnoty istiny zaistenej pohľadávky. Dôležité je zdôrazniť, že súd prvej inštancie neplatnosť záložnej zmluvy vzhliadol nielen z dôvodu neurčenia hodnoty príslušenstva, ale aj iných položiek, ktoré nie sú príslušenstvom samotnej pohľadávky, a teda poplatkov a ďalších vynaložených nákladov, ako aj pohľadávok vzniknutých v dôsledku bezdôvodného obohatenia, alebo pohľadávok, ktoré vznikli z dôvodu zániku úverovej zmluvy iným spôsobom ako splnením, odstúpením alebo vypovedaním, vo vzťahu ku ktorým položkám nie je možné aplikovať žalovaným 1 uvádzajú judikatúru. Rozhodnutie Krajského súdu v Trnave pod sp.zn. 10Co/132/2012 sa týka len príslušenstva pohľadávky a nie aj ďalších pohľadávok, ktoré mala záložná zmluva zabezpečovať v súdenom prípade, teda ide o rozdielnu skutkovú situáciu ako v súdenom prípade, čomu zodpovedá aj iné právne posúdenie veci. Aj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline vo veci 10Co/141/2017 je v znení uvádzanom v odvolaní žalovaného 1 iba všeobecnou formuláciou v súlade s citáciou ustanovenia § 151b ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyše odvolací súd uvádza, že žiadnym z uvedených rozhodnutí krajských súdov nie je odvolací súd v predmetnom spore viazaný.

14. Záver súdu prvej inštancie o neplatnosti záložnej zmluvy je súladný aj s nálezom Ústavného súdu SR I.ÚS 640/2014, keďže záver o neplatnosti zmluvy v predmetnom konaní sa opieral a vychádzal z

konkrétnych zákonných ustanovení a absencie predpísaných náležitostí a nešlo len o výklad určitého ustanovenia vo všeobecnosti.

15. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s výstižným a vyčerpávajúcim odôvodnením súdu prvej inštancie, na ktoré v celom rozsahu v ostatnom poukazuje.

16. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

17. Citovanému ustanoveniu korešponduje aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ak tento určil, že dotknuté nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom zriadeným v prospech žalovaného 1. Bolo tak určené, že dané právo žalovaného 1 tu nie je.

18. S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP, vrátane správneho výroku o trovách konania medzi žalobcami a žalovaným 1.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, teda žalobcom úspešným v odvolacom konaní bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému 1 v rozsahu 100 %.

20. Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).